

[Gregersen.]

lag, som Kommissionen har opstillet, og saa kan det godt tage nogle ekstra Aar igen.

Vi maa modsætte os den foreslaaede Fremgangsmaade som urimelig, ogsaa fordi Kommissionen, som det tidligere er nævnt, skal bestaa af ene Rigsdagsmedlemmer plus Ministre. Hvorfor da ikke følge den sædvanlige Fremgangsmaade? Hvorfor er Regeringen saa hensynsfuld, at den ikke vil fremsætte Forslag, men at de skal fremgaa af et Kommissionsarbejde? Hvorfor ikke følge den sædvanlige Fremgangsmaade, at Regeringen fremsætter sit Forslag, vi behandler det i Tinget, og det gaar i Udvalg paa sædvanlig Maade? Vi er ikke interesse-rede i en langvarig Kommissionsbehandling til Udskydelse af dette Spørgsmaal, og vi begriber ikke Regeringens Stilling. Vi ved, at den for længst, ligesom saa mange andre, har klaret sig i alt Fald de tre Spørgsmaal, der er nævnt i Lovforslaget. I øvrigt er Forskellen paa en Kommission og et almindeligt Udvalg, der jo begge skal bestaa af Rigsdagsmænd, den, at et almindeligt Udvalg er ulønnet, medens Kommissionen er en lønnet Begravelsesinstitution, og det gør den ikke mere tiltalende for os.

Jeg haaber, at Regeringen og ikke mindst det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen, som var bange for, at der var nogen, der var upaalidelig i det Spørgsmaal, straks vil skride til Handling, og at dette Lovforslag maa blive erstattet af et virkeligt Forslag fra Ministeriets Side til Løsning af Grundlovsspørgsmaalet. Vi kan altsaa ikke støtte Forslaget om Nedsættelse af en Kommission. Vi ønsker en Grundlovsendring, men vi ønsker den altsaa ikke forhalet, saa vi ønsker det ikke gjort ad den Vej, som er foreslaaet i dette Forslag.

Aksel Larsen: Jeg har med Flid lyttet til de Taler, der er holdt heroppefra i den foreliggende Sags Anledning, og med Flid studeret Statsministerens Forelæggelsestale, men det er endnu ikke fuldt ud gaaet op for mig, hvorfor vi skal have en Kommission til at revidere Grundloven. Det kan naturligvis være min Opfattelsesevne, der er noget i Vejen med, og hvis det skulde være Tilfældet, beder jeg om, at man holder mig det til gode og i hvert Tilfælde forklarer mig det. Forklaringen bør imidlertid være saa udførlig, saa der ikke derefter kan være nogen som helst Tvivl hverken hos mig eller hos andre.

Jeg skal ikke opholde mig ved det, som er nævnt af andre Talere, deriblandt det ærede Medlem Hr. Gregersen, om Stats-

ministerens Invitation til alle politiske Anskuelser om at deltage i Kommissionsarbejdet. Det er den Slags demokratiske — ja, hvad skal jeg sige for ikke at komme i Konflikt med den højtærede Formand, som saa mange er kommet i Konflikt med —, det er den Slags kønne demokratiske Sætninger, man fremslynger uden egentlig at mene noget med det. Hvis man mente noget med det, maatte man nemlig sørge for, at virkelig alle politiske Anskuelser blev repræsenteret i Kommissionen. Men det kan jo være, at Socialdemokratiet mener, at de er i Stand til fuldt vel at repræsentere vor politiske og forfatningsmæssige Grundanskuelse. Hvis det er Tilfældet, vil jeg ganske vist ogsaa sætte Pris paa at faa Besked om det, men jeg skal ellers ikke opholde mig saa meget ved denne Side af Sagen.

Derimod interesserer det mig, hvorfor man vil have en Kommission, der i sin Sammensætning kun kan blive en Afspejling af Rigsdagens fire store Partier. Hvis man kom med et Lovforslag, det være saa udførligt eller saa skitsemæssigt, som det nu være vilde, og fremsatte det paa normal Vis i et af Rigsdagens to Ting, saa skulde der nedsættes et Udvalg paa 15 Medlemmer, og der vilde de fire store Partier faa deres mest sagkyndige Repræsentanter, og jeg kan ikke tænke mig andet, end at Udvalget var i Stand til at anstille de fornødne Undersøgelser ved Statsministeriets Hjælp. Det er jo ethvert Udvalg i Stand til ved det vedkommende Ministeriums Hjælp. Ja, man vilde have faaet praktisk talt den samme politiske Sammensætning som ad den Vej, man nu gaar. Der er naturligvis den Mulighed, at Regeringen har Mistillid til henholdsvis Folketing og Landsting og mener, at intet af disse Ting hvert for sig rummer den virkelig tilstrækkelige Sagskundskab. Jeg vægrer mig dog ved at tro, at det skulde være Forklaringen, og man faar undskyldte mig min Naivitet, men der bliver altsaa egentlig for mig kun den Forklaring, at enten ønsker man at forhale Tingene mest muligt, eventuelt helt udskyde dem, eller ogsaa — men det er naturligvis helt umuligt — er man ude for at ville bebyrde Statskassen med nogle Udgifter til en Kommission, der jo koster Penge, medens et Rigsdagsudvalg dog er noget billigere.

Jeg ser, at Kommissionen skal sætte visse Spørgsmaal i Forgrunden, nemlig Overgang til et Etkammersystem, Anvendelse af Folkeafstemninger og Nedsættelse af Valgretsaldere. Jeg finder, det er uhyre